

Νερό της βροχής

Ανδρέα Κουκίδη.

Ένα μονόλογος από το έργο φανερώνει τον λόγο, για τον οποίο έχει γραφτεί. « Μόνο κακία, μίσος, ασχήμια και απονιά υπάρχουνε στον κόσμο ; Δεν υπάρχει καλοσύνη, αγάπη, ομορφιά, συμπόνια και τρυφερότητα; Στη ζωή δεν είναι μόνο θύτες και θύματα. Είναι και πρόσωπα που αυτοθυσιάζονται καθημερινά στο βωμό της κατανόησης, του σεβασμού και της συνύπαρξης. Και αυτά είναι και τα πιο ενδιαφέροντα και πιο σημαντικά πρόσωπα .»

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΛΕΞΗΣ

73 χρόνων. Συνταξιούχος δάσκαλος, που γράφει αδιάκοπα διηγήματα, ποιήματα, χρονογραφήματα κ.λ.π. Σχολαστικός, λεπτολόγος, με υπομονή και αντοχές, αλλά και ξαφνικές εξάρσεις, που συνήθως χαλιναγωγούνται. Αγαπά και θυσιάζεται για την οικογένεια του.

ΣΟΦΙΑ

70 χρόνων. Κλασσική οικοκυρά μιας περασμένης εποχής . Κρέμεται κυριολεκτικά από τον άντρα της, Αγαπά και φροντίζει τον άντρα, τα παιδιά και τα εγγόνια της. Η ζωή της και η έγνοια της είναι η οικογένεια της.

ΓΙΩΡΓΟΣ

45 χρόνων, ο πρώτος γιος τους. Έχει μια μικρή βιοτεχνία. Δουλεύει σκληρά μαζί με τη γυναίκα του. Ζεί άνετα και καλά και του αρέσει η παρέα και το φαγοπότι.

ΝΙΚΟΣ

41 χρόνων, δευτερότοκος γιος, δουλεύει σε μεγάλη εταιρία αυτοκινήτων και ο λόγος είναι γιατί έχει μανία με τα αυτοκίνητα. Πιο σοβαρός και φιλοσοφημένος από τον Γιώργο. Και οι δύο έχουν μεγαλώσει με πολλή ελευθερία και αγάπη, γι αυτό και ζουν ελεύθερα και αγαπούν τη ζωή.

ΣΚΗΝΙΚΟ

Το σαλόνι ενός ισόγειου αστικού σπιτιού, με ανάλογα έπιπλα και πολλές φωτογραφίες από τα παιδιά και τα εγγόνια τους. Αριστερά η έξοδος προς την αυλή. Πίσω πόρτα, που οδηγεί στην κουζίνα και τα άλλα δωμάτια. Ο Αλέξης κάθεται και βλέπει τηλεόραση, που παίζει ταινία γουέστερν. Ακούονται σχετική μουσική, πιστολιές και άλογα να τρέχουν.

Σοφία (Βγαίνει από τα δωμάτια) Είσαι έτοιμος;
 Αλέξης Ναι
 Σοφία Τότε τι κάθεςαι;
 Αλέξης Τι να κάνω; Να περιμένω όρθιος;
 Σοφία Άμα παίζει ταινία με καουμπόϊδες, τίποτε δεν σε σηκώνει από την τηλεόραση, και λες ότι κάθεςαι και με περιμένεις.
 Αλέξης Είναι μία ώρα που σε περιμένω. (Κλείνει την τηλεόραση)
 Σοφία Έτσι θα πας στο γάμο; Τα μαλλιά σου είναι αχτένιστα.
 Αλέξης Μια χαρά είναι. Δεν πάω για γαμπρός. Πάω καλεσμένος.
 Σοφία Θάνατι κόσμος πολύς. Θάνατι και συγγενείς και φίλοι.Θέλω νάμαι περήφανη όταν είμαι μαζί σου. (βγάζει μια χτένα από τη τσάντα της.) Θα στα χτενίσω.
 Αλέξης Θα τσακκωθούμε.
 Σοφία Να τσακωθούμε.(Τον χτενίζει) Δεν έχεις αφήσει μαλλιά στο κεφάλι σου. Δεν φτάνει που έχουν αραιώσει, πας και τα κουρεύεις σύριζα.
 Αλέξης Με βολεύουν.
 Σοφία Τότε να τα ξυρίζεις, για να σε βολεύουν καλύτερα.
 Αλέξης Τα κουρεύω όπως μου αρέσουν.
 Σοφία Πο πο πο πο... Με αυτά τα παπούτσια θα πας στο γάμο; Είναι χοντρά , είναι άχαρα. Θα σου φέρω άλλα.(Φεύγει)
 Αλέξης Μη φέρεις, δεν τ'αλλάξω.
 Σοφία (Ακούεται από μακριά) Τότε να πας μόνος σου.
 Αλέξης Ξαδέλφη σου είναι που παντρεύει.Δικός σου είναι ο γάμος.
 Σοφία (Μπαίνει κρατώντας τα παπούτσια, ένα πουκάμισο και γραβάτα) Αυτό έμεινε να κάνομε .Να πηγαίνω εγώ στους δικούς μου κι εσύ στους δικούς σου!
 Αλέξης Κλείνουν πενήντα χρόνια που είμαστε μαζί. Θύμησε μου μια φορά, που να σ'άφησα να πας μόνη σε γάμο η γιορτή .
 Σοφία Μην αλλάζεις κουβέντα.(Βάζει τα παπούτσια μπροστα του)
 Άλλαξε τα .
 Αλέξης Δεν τ'αλλάζω.
 Σοφία Τότε δεν έρχομαι μαζί σου.
 Αλέξης Είναι εφτά η ώρα και είναι από το μεσημέρι που φτιάνεςαι. Δεν λυπάσαι τον κόπο σου;

- Σοφία Εσύ είσαι που δεν με λυπάσαι. Αν με λυπόσουν θα με άκουες και καμιά φορά.
- Αλέξης Ουουουφφφ...εντάξει να τα αλλάξω.
- Σοφία Ήταν ανάγκη να κάνεις όλη αυτή τη συζήτηση, για να αλλάξεις παπούτσια;
- Αλέξης Αυτό είναι το λάθος μου. Αφού πάντα γίνεται το δικό σου, γιατί κάθομαι και συζητώ;
- Σοφία Ακόμα και η σκιά σου βαραίνει πάνω μου...και λες ότι πάντα γίνεται το δικό μου. Έλα, άλλαξε και το πουκάμισο και τη γραβάτα. Δεν ταιριάζουν με το κουστούμι.
- Αλέξης Εμένα μ'αρέσουν κι εγώ θα τα φοράω.
- Σοφία Κι εγώ θα τα βλέπω.(Του βγάζει τη γραβάτα και το πουκάμισο και του φορά άλλα.) Πόσες μέρες φοράς αυτό το πουκάμισο;
- Αλέξης Τώρα το έβγαλα από το ερμάρι.
- Σοφία Ναι ξέρω. Όταν τα βγάζεις, αντί να τα βάζεις στο καλάθι με τα άπλυτα, τα κρεμάεις πάλι στο ερμάρι και τα ξαναφοράς.
- Αλέξης Είναι που δεν θέλω να σε βάζω να πλένεις κάθε μέρα.
- Σοφία Για εκείνα που πρέπει να με νοιάζεσαι δεν με νοιάζεσαι και με νοιάζεσαι για τα ρούχα που πλένει το πλυντήριο.
- Αλέξης Και ποια είναι εκείνα για τα οποία δεν σε νοιάζομαι;
- Σοφία Βαριέμαι να τα ξαναλέω. Κάνε γρήγορα κι αργήσαμε.
- Αλέξης Και φταίω εγώ φυσικά.
- Σοφία Ποιος φταίει;
- Αλέξης Ο όζω από δω.(Πιάνει μια ομπρέλα)
- Σοφία Τι θα κάνεις την ομπρέλα; Δεν νομίζω να διανοείσαι ότι θα πάμε με τα πόδια στο γάμο;
- Αλέξης Ούτε τρακόσια μέτρα δεν είναι από δω το ξενοδοχείο.
- Σοφία Έχομε γεράσει. Δεν αντέχομε να περπατάμε.
- Αλέξης Με τες γειτόνισσες μπορείς να γυρίζεις το παζάρι όλο το πρωινό.
- Σοφία Αν σ'άκουε κανείς, θα νόμιζε ότι όλη μέρα δεν κάνω άλλη δουλειά, παρά να κόβω βόλτες.
- Αλέξης Εδώ δίπλα μας είναι το ξενοδοχείο.
- Σοφία Γιατί να μην πάμε με το αυτοκίνητο;
- Αλέξης Γιατί θα γυρίζω μισή ώρα, για να βρώ χώρο να σταθμεύσω.
- Σοφία Εγώ δεν πάω με τα πόδια στο ξενοδοχείο.
- Αλέξης Είναι παράλογο να πάρω το αυτοκίνητο για τρακόσια μέτρα
- Σοφία Είσαι ένα βάσανο.
- Αλέξης Πάμε με τ' αυτοκίνητο, να δούμε ποιος βασανίζει ποιον.
- Σοφία Καλού κακού πάρε και την ομπρέλα.
- Αλέξης Στις διαταγές σας. (βγαίνουν προς την αυλή)

Η τηλεόραση παίζει κάτι μουσικό. Η Σοφία βγαίνει από μέσα με το νυχτικό, κρατώντας μία κουβέρτα και κλείνει την τηλεόραση.

Αλέξης Γιατί έσβησες την τηλεόραση;
 Σοφία Δεν κοιμάσαι;
 Αλέξης Δεν κοιμάμαι.
 Σοφία Θα περάσεις τη νύχτα στον καναπέ, με το παντελόνι που φορούσες στο γάμο;
 Αλέξης Όταν ξαπλώσω θα το βγάλω.
 Σοφία Δεν μπορώ πια να σιδερώνω. Τα δάκτυλα μου δεν λυγίζουν.
 Αλέξης Δίνε τα στον σιδερωτή.
 Σοφία Πήγαινε στο κρεβάτι σου.
 Αλέξης Μ'αρέσει εδώ στον καναπέ.
 Σοφία Θα ξεπαγιάσεις.
 Αλέξης Δεν κρυώνω.
 Σοφία Αλλά να το θυμάσαι. Αν αρρωστήσεις, να φροντίζεις μόνος τον εαυτό σου. Εγώ, εβδομήντα χρόνων, δεν αντέχω να σου κάνω τη νοσοκόμα.
 Αλέξης Εντάξει.
 Σοφία Εγώ θα πάω να κοιμηθώ.
 Αλέξης Να πας.
 Σοφία Σκέπασε τουλάχιστον τα πόδια σου με αυτή την κουβέρτα.
 Αλέξης Δεν κρυώνω.
 Σοφία (σιωπή) Αντί να έχω παράπονο εγώ, έχεις εσύ.
 Αλέξης Έχω παραπονεθεί;
 Σοφία Πάνε δυο ώρες που γυρίσαμε και δεν έχεις βγάλει λέξη από το στόμα σου.
 Αλέξης Δεν έχω διάθεση.
 Σοφία Και είμαι εγώ που σου χάλασα τη διάθεση!
 Αλέξης Σού έχω πει τίποτα;
 Σοφία (σιωπή) Αν μ'άκουες δεν θα περνούσαμε όλη αυτή την ταλαιπωρία.
 Αλέξης Ξέχασε το
 Σοφία Για τους άλλους υπήρχε θέση στο πάρκιγκ του ξενοδοχείου.
 Αλέξης Μην επιμένεις. Εκείνοι που έβγαιναν ήσαν οι ίδιοι που έμπαιναν και δεν έβρισκαν θέση να παρκάρουν.
 Σοφία Ήσαν εκείνοι που χαιρετούσαν το αντρόγυνο κι έφευγαν από το γάμο.
 Αλέξης Πώς να χαιρετήσουν, αφού το αντρόγυνο δεν είχε ακόμα κατεβεί στην αίθουσα;

- Σοφία Άσε τα λόγια και παραδέξου ότι αν έμπαινες στο πάρκιγκ δεν θα γινόμαστα μούσκεμα από τη βροχή.
- Αλέξης Δεν θέλω να το συζητήσω.
- Σοφία Ποτέ δεν κάνεις αυτό που κάνουν οι άλλοι. Πάντα κάνεις του κεφαλιού σου.
- Αλέξης Να ξεχάσουμε τα παλιά. Να θυμηθούμε τα σημερινά. Χτένισες τα μαλλιά μου όπως εσύ ήθελες. Μου άλλαξες παπούτσια, πουκάμισο και γραβάτα. Με έβαλες να ξεκινήσω το αυτοκίνητο για τρακόσια μέτρα. Και λες ότι πάντα κάνω του κεφαλιού μου.
- Σοφία Σου είπα να παρκάρεις στο ξενοδοχείο κι όμως για ένα πείσμα γυρίζαμε για ένα τέταρτο για να παρκάρουμε.
- Αλέξης Σου είπα να σε κατεβάσω και να πάω μόνος μου να παρκάρω και δεν κατέβηκες.
- Σοφία Ξέρεις ότι νιώθω άσχημα να στέκω μόνη να περιμένω. Και φταίς εσύ γι αυτό.
- Αλέξης Για ποιο απ'όλα λες;
- Σοφία Λέω για τότε που πρωτοπήγαμε στην Αθήνα και μ'άφησες να περιμένω στην Ομόνοια και γύριζες μία ώρα να βρεις ξενοδοχείο να μείνουμε.
- Αλέξης Και σούμεινε τραύμα από τότε...πάνε πενήντα χρόνια.
- Σοφία Κοπέλα είκοσι χρονών δεν ήξερα τι να κάνω. Με κοιτούσαν όλοι τόσο περίεργα.
- Αλέξης Είναι γιατί ήσουν όμορφη που σε κοιτούσαν.
- Σοφία Και άντρες και γυναίκες; Και γέροι και γριές;
- Αλέξης Από τότε σχεδόν κάθε χρόνο πάμε στην Αθήνα. Κι αν δεν μείναμε σε ονομαστά, μείναμε σε καλά ξενοδοχεία. Πήγαμε σε θέατρα, σε μουσεία, σε χορευτικά κέντρα, σε εστιατόρια, σε αναψυκτήρια... Όσο για το παζάρι, τα καταστήματα της Αθήνας σε ξέρουν καλύτερα από αυτά της Λευκωσίας. Όλα αυτά τα ξεχνάς και θυμάσαι εκείνο το περιστατικό, πριν πενήντα χρόνια, για να παραπονιέσαι.
- Σοφία Εγώ ξέρω πόσο άσχημα ένιωσα. Και δεν είναι η μόνη φορά που μου το κάνεις. Κάθε φορά που βρίσκεσαι με φίλους, με αφήνεις μόνη να στέκομαι σαν ξένη.
- Αλέξης Εσύ είσαι που κρατάς απόσταση.
- Σοφία Τι να λέω με τους φίλους σου;
- Αλέξης Εγώ βρίσκω και λέω με τους δικούς σου.
- Σοφία Εγώ δεν βρίσκω.
- Αλέξης Τι να σου κάνω;
- Σοφία Να μη με αφήνεις μόνη.
- Αλέξης Αν συνεχίσεις αυτό το βιολί θα φύγω για πάντα.

Σοφία Και πού θα πας;
 Αλέξης Όπου νάναι, παρά να σε ακούω όλη μέρα να γκρινιάζεις.
 Σοφία Αφού δεν κάθεται στο σπίτι, πώς μ' ακούς να γκρινιάζω;
 Αλέξης Πότε έλειπα πάνω από τρεις ώρες;
 Σοφία Κι όταν είσαι στο σπίτι, πάλι απουσιάζεις. Πότε γράφεις,
 πότε διαβάζεις, ποτε κάθεται στην τηλεόραση, μιλάς στο
 τηλέφωνο, λύνεις σταυρόλεξα...
 Αλέξης Προτιμάς να κάθομαι στους καφενέδες και να τεμπελιάζω,
 σαν κάνουν κι άλλοι της ηλικίας μου;
 Σοφία Καλύτερα, παρά να είσαι στο σπίτι και να λείπεις.
 Αλέξης (μικρή σιωπή) Μ' έχεις ταράξει σήμερα. Δεν ξέρω τι έχεις
 πάθει. Είπα να το πάρω απόφαση ότι αυτή είσαι, έτσι είσαι,
 έτσι θα σε ακούω να παραπονιέσαι. Μα σήμερα δεν το
 αντέχω. Σήμερα μ' έχεις βγάλει απ' τα ρουχα μου.
 Σοφία Τώρα εγώ παραπονιέμαι η εσύ;
 Αλέξης Κλείσε το στόμα σου, γιατί θα φύγω.
 Σοφία Φύγε.
 Αλέξης Κλείσε το, γιατί η υπομονή έχει τα όρια της.
 Σοφία Εσύ είσαι που συνεχίζεις τον καβγά.
 Αλέξης (Σιωπή) Είμαστε πενήντα χρόνια μαζί και ποτέ δεν με
 άφησες να πω εγώ την τελευταία λέξη.
 Σοφία Κάνεις όμως πάντα αυτό που θέλεις.
 Αλέξης Ποτέ δεν κατάφερα να πω εγώ την τελευταία λέξη.
 Σοφία Τώρα δεν λες εσύ την τελευταία λέξη;
 Αλέξης Εσύ λες την τελευταία λέξη.
 Σοφία Εσύ τη λες.
 Αλέξης Μην ανοίξεις το στόμα σου γιατί θα φύγω.
 Σοφία Όποτε νιώθεις άσχημα, φταίω εγώ.
 Αλέξης Κλείσε το στόμα σου, γιατί θα φύγω.
 Σοφία Πού να βρεθεί άλλη τρελλή να σε αντέξει.
 Αλέξης Κλείστο γιατί θα φύγω.
 Σοφία Αν έβρισκες καλύτερα, θάφευγες από καιρό.
 Αλέξης Κλείστο σου λέω γιατί θα φύγω.
 Σοφία Εγώ δεν είμαι σύζυγος πια. Έχω γίνει υπηρέτρια .
 Αλέξης (μικρή σιωπή) Απόψε, για πρώτη φορά, πάνε πενήντα
 χρόνια, θέλω να πω εγώ την τελευταία λέξη.
 Σοφία Δεν κρατάω το στόμα σου
 Αλέξης Μην πεις τίποτε άλλο, γιατί θα φύγω για πάντα.
 Σοφία Αν αποφάσισες να φύγεις, πώς να σου αλλάξω γνώμη ;
 Αλέξης Με το να μην πεις τίποτα. Με το να μη βγάλεις άχνα. Με το
 να κλείσεις το στόμα σου.
 Σοφία Το κλείνω. Με βλέπεις να το ανοίγω;

Αλέξης (Ανοίγει την εξώπορτα, την κλείνει και φεύγει)
 Σοφία (Πάει στην πόρτα, κάνει να την ανοίξει, μετανιώνει.
 Ανάβει το ράδιο, ακούεται μουσική, πιάνει το πρόσωπο
 της και κλαίει.Σβήνει σιγά σιγα το κλάμα και δυναμώνει η
 μουσική.)

ΣΚΗΝΗ 3

Νίκος (Ανοίγει την και μπαίνει) Καλημέρα
 Σοφία Καλημέρα (Κλαίει)
 Νίκος (Την αγκαλιάζει, αφήνοντας την να αδειάσει με το κλαμα.)
 Έλα μάνα...ένα μάνα...ησύχασε...μην κάνεις σαν την
 Αννούλα. Πάψε να κλαίς. Αυτά είναι συνηθισμένα.Για τους
 πιο πολλούς είναι καθημερινά.
 Σοφία Ήθελα να πιστεύω, ότι εμείς δεν είμαστε σαν τους άλλους.
 Νίκος Σταμάτα το κλάμα...δεν χάθηκε ο κόσμος.
 Σοφία Για μένα χάθηκε.Χάθηκε η γη κάτω από τα πόδια μου.
 Νίκος Γιατί μάνα μου;
 Σοφία Γιατί απέτυχα γιε μου.
 Νίκος Αν απέτυχες εσύ, καμιά γυναίκα στον κόσμο δεν έχει
 πετύχει.
 Σοφία Ο πατέρας σου δεν το ξέρει.
 Νίκος Το ξέρει.
 Σοφία Τότε γιατί έφυγε και μ'άφησε;
 Νίκος Έφυγε και σ'άφησε!
 Σοφία Εφυγε. Δεν έφυγε;
 Νίκος Μπορεί να ήταν άσχημη η ώρα. Όλοι έχουμε τις κακές μας.
 Κι εγώ κι ο Γιώργος έχουμε διαφορές με τις γυναίκες μας.
 Σοφία Δεν φεύγεται όμως από το σπίτι.
 Νίκος Τώρα δεν είμαστε εμείς που έχουμε πρόβλημα.
 Σοφία Τρεις μέρες να μη δώσει σημεία ζωής! Ούτε ένα
 τηλεφώνημα να μην κάνει!
 Νίκος Εσύ τηλεφώνησες;
 Σοφία Εκείνος είναι που σηκώθηκε κι έφυγε.
 Νίκος Γιατί δεν τηλεφώνησες σε μας;
 Σοφία Δεν ήθελα να σας αναστατώσω.
 Νίκος Κάθεσαι τρεις μέρες και κλαίς και μαραζώνεις, για να μη
 μας αναστατώσεις;
 Σοφία Έχετε τις δουλειές σας,,τα παιδιά σας, τις γυναίκες σας.
 Νίκος Αν εμείς δεν νοιαστούμε για τη μάνα μας, ποιος θα το κάνει;
 Σοφία (μικρή σιωπή) Από πού το μάθατε;
 Νίκος Μας τηλεφώνησε.
 Σοφία Πότε τηλεφώνησε;

Νίκος Μόλις τηλεφώνησε πήρα τ' αυτοκίνητο κι έφυγα. Υπολόγισε.
 Σοφία Σε σένα τηλεφώνησε;
 Νίκος Στο Γιώργο.
 Σοφία Και τι του είπε;
 Νίκος Ότι λογοφέρατε κι έφυγε από το σπίτι.
 Σοφία Και είναι αυτός λόγος να φεύγεις από το σπίτι σου;
 Νίκος Δεν είμαστε πάντα το ίδιο. Έχομε τις καλές μας και τις κακές μας.
 Σοφία Τι άλλο είπε στο τηλέφωνο;
 Νίκος Ο Γιώργος ξέρει.
 Σοφία Δεν τον ρώτησες να σου πεί; Πού έμενε αυτές τις μέρες;
 Νίκος Σε ξενοδοχείο.
 Σοφία Ποιο ξενοδοχείο;
 Νίκος Έχει σημασία;
 Σοφία Έχει ναι, γιατί είναι ικανός να μένει σε αχούρι. Κι έφυγε με τα ρούχα που φορούσε.
 Νίκος Αυτό σε απασχολεί τώρα;
 Σοφία Αφού το έμαθες, γιατί δεν του τηλεφώνησες κι εσύ;
 Νίκος Υοτίθεται ότι δεν το ξέρω. Είπε στο Γιώργο να μην το πεί, για να μη μας αναστατώσει.
 Σοφία Μένουν αυτά τα καμώματα στο κρυφό; Όλη η οικογένεια θα το ξέρει κιόλας.
 Νίκος Κανείς δεν ξέρει τίποτα.
 Σοφία Αν δεν το μάθουν σήμερα, θα το μάθουν αύριο, μεθαύριο...
 Νίκος Δεν θα υπάρξει αύριο, Όπου νάσαι έρχεται στο σπίτι.
 Σοφία Έρχεται στο σπίτι!
 Νίκος Πήγε ο Γιώργος να τον φέρει.
 Σοφία Πήγε να τον φέρει!
 Νίκος Ναι. Αφού ήρθα εγώ σε σένα, πήγε ο Γιώργος σε κείνον.
 Σοφία Γιατί να χρειαστεί να πάει ο αδερφός σου να τον φέρει;
 Νίκος Μήπως θα τον φέρει με το ζόρι;
 Σοφία Τον ξέρεις να κάνει κάτι με το ζόρι;
 Νίκος Τότε γιατί δεν έρχεται μόνος του;
 Σοφία Μπορεί να ντρέπεται.
 Νίκος Που έφυγε δεν ντράπηκε και θα ντραπεί που θα γυρίσει;
 Σοφία Μην αρχίσεις τα παράπονα, μόλις περάσει την πόρτα.
 Νίκος Να πιστέψω ότι δεν τόχεις πει στη γυναίκα σου;
 Σοφία Πώς να της το πω, αφού δεν την έχω δει;
 Νίκος Ο Γιώργος τόχει πει στη γυναίκα του;
 Σοφία Δεν της τόχει πει.
 Νίκος Πού το ξέρεις;
 Σοφία Μα τόση σημασία έχει αυτή η λεπτομέρεια;

Σοφία Δεν θέλω να βλέπω τις νύφες μου και να ντρέπομαι.
(ακούνται βήματα απέξω)

Νίκος Έρχονται. Λοιπόν, όπως είπαμε, λόγια μετρημένα.
Σοφία Τα λόγια μου πάντα είναι μετρημένα.
Νίκος Το ξέρω.
(Ανοίγει η πόρτα.Μπαίνει ο Γιώργος και μετά ο Αλέξης.)

Γιώργος Γεια σας.
Νίκος Καλώς τους.
Γιώργος Τι κάνετε;
Νίκος Τα λέμε.
Γιώργος Να μας κάνεις καφέ μάνα;
Σοφία Να σας κάνω.
Αλέξης Εγώ δεν θέλω.
Γιώργος Κάνε του κι ας μην τον πιεί.
Αλέξης Δεν θέλω σου λέω. Έχω πιει πέντε ως τώρα.
Σοφία (φεύγοντας) Να κάνω η να μην κάνω.
Γιώργος Κάνε κι αν δεν τον πιεί τον πίνω εγώ. (Η Σοφία φεύγει)
Αλέξης Το ότι τσακωθήκαμε με τη μάνα σας, δεν ήταν λόγος να φύγετε και να αφήσετε τις δουλειές σας.
Γιώργος Άλλο τσακώνομαι κι άλλο φεύγω από το σπίτι.
Αλέξης Ποιον άφηκες στο κατάστημα;
Γιώργος Ποιον άλλον; Την Αντιγόνη.
Αλέξης Θα δυσκολευτεί μόνη της η γυναίκα σου.
Γιώργος Δεν είναι η πρώτη της φορά.
Αλέξης Λυπάμαι.
Γιώργος Τώρα το πρόβλημα είναι άλλο.
Νίκος (σιωπή) Μπορούμε να μάθουμε τι πάθατε και τσακωθήκατε;
Γιώργος Άσε νάρθει κι η μάνα μας. Να μην τ'ακούμε δυο φορές.
Αλέξης Δεν τηλεφώνησα για νάρθετε μεσολαβητές.
Νίκος Γιατί τηλεφώνησες;
Αλέξης Για να μην το μάθετε από αλλού.
Γιώργος Να σας αφήσουμε μόνους να τα βρείτε;
Αλέξης Να πιείτε τον καφέ σας και να πάτε στο καλό.
Νίκος Εσύ τι λογαριάζεις να κάνεις;
Αλέξης Εξαρτάται.
Νίκος Από τι εξαρτάται;
Αλέξης Από τις εξελίξεις.
Γιώργος Ποιες εξελίξεις; Τις κοινωνικές, τις οικονομικές ;...
Αλέξης Το πρόβλημα δεν είναι αστείο.
Νίκος Το πρόβλημα είναι...που δεν έχετε προβλήματα.
Αλέξης Καλύτερα να μη μιλήσω.
Γιώργος Γιατί να μη μιλήσεις;

Αλέξης Γιατί δεν θα με καταλάβετε.
 Γιώργος Γιατί να μη σε καταλάβουμε;
 Αλέξης Αλλάξτε κουβέντα, την ακούω νάρχεται.
 Σοφία (μπαίνοντας) Έτοιμοι οι καφέδες σας.
 Γιώργος Γιατί δεν έκανες και για σένα;
 Σοφία Δεν θέλω.
 Γιώργος Όπως θέλεις. Άντε, εις υγεία κι όλα σε καλό.
 Αλέξης Εις υγεία.
 Νίκος Μπράβο ρε μάνα. Σαν τον καφέ σου δεν πίνω πουθενά.
 Γιώργος Ούτε κι εγώ αδέρφι.
 Σοφία Τότε νάρχεστε πιο συχνά.
 Νίκος Αυτό είναι παράπονο η επιθυμία;
 Σοφία Και τα δυο.
 Νίκος (Σιωπή. Πίνει καφέ) Μεταξύ σας τι παράπονα έχετε;
 Γιώργος (Σιωπή) Θα μας πείτε; Τι παράπονα έχετε;
 Αλέξης Όπως είπα, δεν θέλουμε μεσολαβητές.
 Νίκος Δεν πρόκειται να φύγομε από δω, χωρίς να μάθομε τις
 διαφορές σας.(σιωπή) Λέγε πατέρα.
 Αλέξης Τα προβλήματα μας είναι πολλά και δύσκολα.
 Γιώργος Πολλά και δύσκολα!
 Αλέξης Ναι.
 Νίκος Δεν υπάρχει περίπτωση συνεννόησης;
 Αλέξης Αμφιβάλλω.
 Γιώργος Εσύ μάνα τι λες; Έχει δίκαιο; Είναι τόσο μεγάλες οι
 διαφορές σας ;
 Σοφία Αν έτσι νομίζει!
 Γιώργος Εσύ τι νομίζεις;
 Σοφία Η αλήθεια είναι ότι όσο περνά ο καιρός οι διενέξεις μας
 είναι πιο συχνές και πιο έντονες.
 Νίκος Τι φταίει κατά την άποψη σου;
 Σοφία Μακάρι νάξερα.
 Γιώργος Ποιος ξέρει;
 Σοφία Ρωτήστε τον.
 Νίκος Τι φταίει πατέρα;
 Αλέξης Ρωτήστε την.
 Γιώργος Δεν μαγειρεύει, δεν καθαρίζει, δεν πλένει, δεν σιδερώνει;
 Αλέξης Ίσα ίσα...ούτε μέρα ησυχάζει ούτε νύχτα.
 Γιώργος Τότε;
 Αλέξης Μαζί της δεν ησυχάζω ούτε κι εγώ.
 Νίκος Τι σε ενοχλεί;
 Αλέξης Η φασαρία που κάνει.
 Γιώργος Τι φασαρία κάνει;

- Αλέξης Τι φασαρία ! Ούτε τα εστιατόρια δεν κάνουν τόση φασαρία. Κάθομαι στο γραφείο μου και προσπαθώ να συγκεντρωθώ κι ακούω κατσαρόλες, πιάτα , ποτήρια, βρύσες να στάζουν, πορτοπαράθυρα να ανοιγοκλείνουν. Άστε το κουβεντολόι.
- Νίκος Τι κουβεντολόϊ; Με ποιους μιλά;
- Αλέξης Μιλά μόνη της. Ό,τι κάνει, ό,τι ακούει κι ό,τι βλέπει τα σχολιάζει., Ακόμα και τις ειδήσεις στην τηλεόραση.
- Γιώργος Εεε και; Ακούς ειδήσεις... ακούς και σχόλια.
- Αλέξης Ναι αλλά τι σχόλια !
- Γιώργος Τι σχόλια;
- Αλέξης Να ένα παράδειγμα. Παρακολουθούσαμε τον τελικό του τένις από το Ρολάν Γκαρόζ. Όταν ο νικητή σήκωνε το κύπελο της νίκης, γυρίζει και με ρωτάει. « Πόσοι άραγε μπορούνε να φάνε ,αν εκείνη η λεκάνη γεμίσει με σούπα ;
- Νίκος Να πιστέψομε ότι δεν ξεχωρίζεις το αστείο από το σοβαρό;
- Αλέξης Σοβαρό ή αστείο, όλη μέρα έτσι την ακούω.
- Γιώργος Γιατί δεν κλείνεις την πόρτα του γραφείου σου;
- Αλέξης Αν την κλείσω θα παραπονιέται ότι την αφήνω μόνη.Διότι είμαι υπόχρεος να μετέχω κι εγώ στο κουβεντολόι.
- Νίκος Έτσι είναι όπως τα λέει;
- Σοφία Ξέρετε βέβαια ότι στα λόγια δεν τον πιάνει κανείς.
- Αλέξης Είναι παραχαϊδεμένη. Αυτή είναι η αιτία. Γιατί ήταν η τελευταία από πέντε αδέρφια, κι όπως την είχανε χαϊδεμένη, έτσι κι έμεινε.Δεν κατάφερα να την αλλάξω.
- Γιώργος Δεν μου λες...μιλάς σοβαρά η μας δουλεύεις;
- Αλέξης Είναι κι άλλα πολλά,που αν τα πω, θα πείτε πως είμαι κακός.
- Νίκος Πες τα να μάθουμε κι εμείς.(ειρωνικά) Ίσως μπορέσουμε να βοηθήσουμε.
- Αλέξης Μη με ειρωνεύεσαι.
- Γιώργος Καλά σου λέει. Πες τα να τα ακούσουμε.
- Αλέξης Είναι η πιο σχολαστική γυναίκα στον ντουινιά.(μικρή σιωπή) Ας πούμε ότι μαγειρεύει φασόλια. Αφού τα μουλιάσει αποβραδής, σηκώνεται πρωί πρωί...και σαν να τάβλεπε στον ύπνο της , πάει στην κουζίνα και τα πιάνει ένα ένα και τα εξετάζει με προσοχή και τα βάζει σε σειρά ανά τριάδες στην κατσαρόλα.
- Σοφία Θάπρεπε να τα βάζω όπως τα φέρνεις από τον μπακάλη, για να φας κανένα παράσιτο,να κολλήσει στο στομάχι σου, για να μάθεις να μην παραπονιέσαι.
- Αλέξης Αν μαγειρεύαν τα εστιατόρια με τον τρόπο τη μάνα σας , θα πληρώναμε ένα μεροκάματο για μία φασολάδα.
- Σοφία Να πηγαίνεις τα τρως στα εστιατόρια

- Νίκος Εσύ, σαν κάθεσαι στο γραφείο σου, πώς βλέπεις τι κάνει στην κουζίνα;
- Αλέξης Το ότι με κράζει συνεχώς κοντά της, σας τόχω ξαναπει.
- Γιώργος Και τι σε ενοχλεί, αν εξετάζει ένα ένα τα φασόλια;
- Αλέξης Γιατί, άμα μένει σκυφτή δύο ώρες πάνω από τη γούρνα, για να ακτινοσκοπήσει τα φασόλια, πονά τη μέση της. Κι όταν πονά τη μέση της, είμαι γώ που την ακούω να παναπονιέται από το πρωί ως το βράδι. Κι αυτό είναι ένα. Είναι πολλά σαν κι αυτό, που συνθέτουν τον χαρακτήρα της.
- Νίκος Τον χαρακτήρα της το δύσκολο εννοείς.
- Αλέξης Μη βάζεις στο στόμα μου λόγια που δεν είπα.
- Γιώργος Τότε, ας πούμε... τον χαρακτήρα, που δυσκολεύεσαι να ανεχτείς.
- Αλέξης Ούτε αυτό το έχω πει. (Ακούεται ψιλή βροχή)
- Νίκος Πες κάτι σημαντικό, που να σκιαγραφεί τον χαρακτήρα της, που σου κάνει δύσκολη τη ζωή.
- Αλέξης Δεν είναι μόνο η ζωή μου, είναι και των δυο μας η ζωή, που γίνεται δύσκολη με τα καμώματα της. (μικρή σιωπή, ακούεται η βροχή) Ακούτε που ψιλοβρέχει; Και χθες έβρεχε και προχθές. Φέτος, δόξα τω θεώ, είχαμε καλό χειμώνα.
- Γιώργος Αυτό τι έχει να κάνει με την κατάσταση σας;
- Αλέξης Ένα λεπτό... ένα λεπτό και θα καταλάβετε. (βγαίνει έξω)
- Γιώργος Πού πάει;
- Σοφία Πού θες να ξέρω;
- Νίκος Κι εσύ ρε μάνα, αφού τον ξέρεις, γιατί δεν τον αφήνεις στην ησυχία του; Είν' ανάγκη να τον πιάνεις κουβέντα όλη μέρα;
- Σοφία Μην τον ακούτε τι λέει. Όταν βαρύνεται να κάτσει να γράψει, βρίσκει αφορμή ότι τον ενοχλώ. Αν τον ενοχλώ, γιατί δεν κλείνει την πόρτα του γραφείου του; Μόνο άμα έχω καλεσμένες στο σπίτι κλείνει την πόρτα. Όταν είμαι μόνη και κλείσω την πόρτα, σηκώνεται και την ανοίγει.
- Αλέξης (Μπαίνει, κρατώντας δύο κούπες) Μπορείτε να μαντέψετε τι έχουνε μέσα αυτές οι δύο κούπες; Η μία έχει σπόρους και η άλλη έχει νερό. Η Μάνα σας τα βάζει. Βάζει στη μία σπόρους για να τρώνε τα πουλιά και στην άλλη βάζει νερό για να πίνουν. Μάλιστα, μέσα στη βροχή, η μάνα σας βάζει ποτίστρα, για να πίνουν τα πουλιά .
- Γιώργος (σιωπή) Έχετε αγοράσει πουλιά; Πότε τα πήρατε;
- Αλέξης Δεν έχομε πουλιά σε κλουβί. Λέω για τα πουλιά τα λεύτερα. Τα σπουργίτια, τους σπίνους, τα κοτσύφια, τα τρυγόνια, τα χελιδόνια....

Νίκος Σε ενοχλούν τα πουλιά;
 Αλέξης Αυτό κατάλαβες;
 Νίκος Για να πω την αλήθεια, τίποτε δεν κατάλαβα.
 Αλέξης Ποιος συνηθισμένος, ποιος καθημερινός άνθρωπος, βάζει στα λεύτερα πουλιά νερό, ενώ βρέχει έξω στην αυλή.
 Γιώργος Εσένα τι σε ενοχλεί;
 Αλέξης Το λέω για να καταλάβετε με τι ασχολείται η μάνα σας.
 Σοφία Τι νερό είναι αυτό που έχει η ποτίστρα που κρατάς;
 Αλέξης Αφού βρέχει, είναι νερό της βροχής.
 Σοφία Την ημέρα που το έβαλα δεν έβρεχε.
 Αλέξης Υπήρχε όμως νερό στη γη από τις προηγούμενες βροχές.
 Σοφία Για να βάλω την ποτίστρα, πρόσεξα ότι στην αυλή μας δεν υπήρχε νερό της βροχής
 Αλέξης Λες ...τα πουλιά να σε ξεχωρίζουν και να προτιμούν εσένα, παρά τους γείτονες;
 Σοφία Δεν καταλαβαίνω τι λες
 Αλέξης Λες να υπολογίζουν, ότι θα παρεξηγηθείς, αν πιούνε νερό της βροχής από τις διπλανές αυλές, ή από τη λίμνη πιο κάτω;
 Σοφία Τα πουλιά πίνουν νερό της βροχής όπου το βρούνε, φτάνει νάναι καθαρό. Εγώ βάζω σε περίπτωση που δεν θα βρούνε.
 Αλέξης Δεν βγάζουμε άκρη.
 Γιώργος Αυτό είναι το μόνο σίγουρο
 Αλέξης Σε κείνα που πρέπει να δίνει σημασία δεν τους δίνει και δίνει σε κείνα που δεν τη χρειάζονται.
 Γιώργος Και ποια είναι εκείνα που χρειάζονται σημασία;
 Αλέξης Περιμένετε ένα λεπτό (Φεύγει)
 Σοφία Βλέπετε τι τραβάω;
 Γιώργος Να κάνεις υπομονή.
 Σοφία Πόση υπομονή να κάνω; Δεν αντέχω πια. Και κάθε μέρα που περνά γίνεται και πιο γκρινιάρης.
 Νίκος Να μη μένεις σπίτι. Να βγαίνεις.
 Σοφία Και πού να πηγαίνω;
 Νίκος Στις φίλες σου, στις γειτόνισσες.
 Σοφία Έχουνε τους άντρες τους.
 Νίκος Οι άντρες τους κάθονται όλη μέρα σπίτι;
 Σοφία Ούτε ξέρω, ούτε ρωτώ τα μάθω.
 Νίκος Να πηγαίνεις σε κανένα κκαφέ.
 Σοφία Μόνη μου, εβδομήντα χρόνων γυναίκα, να πηγαίνω σε κκαφέ; Και τι να κάνω στο κκαφέ; Να κοιτώ και να με κοιτούν; Και τις δουλειές μου ποιος θα τες κάνει;
 Νίκος Συγγνώμη ρε μάνα, αλλά το τραβάει κι εσένα η ψυχούλα σου.

- Αλέξης (Μπαίνει κρατώντας μία γλάστρα, ένα πλαστικό μπουκάλι με νερό κι ένα κομάτι νήμα.) Κοιτάζτε αυτά τα μαραφέτια, για να καταλάβετε τι εννοώ. Όταν πρόκειται να λείψουμε για μέρες από το σπίτι, έχει την ένοια να μη διψάσουν οι γλάστρες της. Να σαν κι αυτή. Έχει λοιπόν επινοήσει ένα σύστημα, για να τις ποτίζει. Παίρνει ένα μπουκάλι, σαν κι αυτό, και το γεμίζει με νερό. Βάζει το μπουκάλι πάνω στο χώμα της γλάστρας και παίρνει ένα κομμάτι νήμα, σαν κι αυτό, και βάζει τη μία άκρη στο μπουκάλι και την άλλη στη γλάστρα, για να διοχετεύεται το νερό από το μπουκάλι στη γλάστρα.
- Γιώργος Καλή σκέψη της.
Αλέξης Το πιο σημαντικό όμως δεν το σκέφτηκε. Και παρόλο που της το λέω κάθε φορά, δεν ακούει και κάνει αυτό που ξέρει.
- Γιώργος Και τι είναι αυτό που της παραγγέλλεις;
Αλέξης Να βάζει το μπουκάλι πιο ψηλά από τη γλάστρα, γιατί έτσι η βαρύτητα του νερού θάναι περισσότερη και τα φυτά της θα πίνουν πιο πολύ.
- Σοφία Εγώ τόσο τα θέλω να πίνουν.
Αλέξης Τότε γιατί είναι μαραμένα;
Σοφία Δεν είναι μαραμένα.
Αλέξης Είναι αδύνατο να συνεννοηθούμε.
Νίκος Να κάνω μια εισήγηση; Δεν χρειάζεται να συνεννοείστε. Προσπαθούν να συνεννοηθούν εκείνοι που έχουν να λύσουν προβλήματα. Εσείς δεν έχετε να λύσετε κανένα πρόβλημα. Τα παιδιά σας τα παντρέψατε. Άρχισαν μάλιστα να ζευγαρώνουν και τα εγγόνια σας. Κανένας δεν σας έχει ανάγκη, κανέναν δεν έχετε ανάγκη. Σταματείστε λοιπόν την προσπάθεια να συνεννοηθείτε. Ζήστε απλώς. Συνυπάρξτε. Περάστε ήσυχα κι ανέμελα το υπολοιπο της ζωής σας.
- Αλέξης Εύκολο να το λες.
Νίκος Ποια είναι η δυσκολία;
Αλέξης Η πιο μεγάλη δυσκολία είναι τα παράπονα της.
Γιώργος Μα είναι εσένα που ακούμε τόση ώρα να παραπονιέσαι. Δεν είναι τη μάνα μας.
- Αλέξης Αυτό είναι το μυστικό της. Μπροστά σε άλλους δεν ανοίγει το στόμα της. Μου τα λέει όλα μαζεμένα, όταν είμαστε μόνοι.
- Γιώργος Και τι είναι αυτά που σου λέει;
Αλέξης Από πού να αρχίσω και πού να τελειώσω;
Γιώργος Άρχισε από τα μικρά και τελείωσε με τα μεγάλα.

- Αλέξης Τα παράπονα, μικρά η μεγάλα, κουράζουν με τον ίδιο τρόπο, από όποια αφορμή κι αν αρχίζουν. Γιατί είναι από αφορμές που αρχίζουν τα παράπονα. Άλλες είναι οι αιτίες. Για κάθε παράπονο υπάρχει αφορμή και αιτία.
- Γιώργος Θα μας κάμεις διάλεξη για τα παράπονα;
Αλέξης Δεν είμαι εγώ, που σας κάλεσα εδώ. Το ξαναλέω. Πηγαίνετε στις δουλειές και τις οικογένειες σας κι άστε μας μόνους.
- Γιώργος Δεν πρόκειται να φύγουμε από δω, αν δεν μάθουμε ποιες είναι οι διαφορές, που σ' έχουν κάνει να φύγεις και να την αφήσεις μόνη τρεις ημέρες.
- Νίκος Εσύ μάννα τι παράπονα έχεις;
Σοφία Εγώ! Ο πατέρας σας είναι που έχει παράπονα.
Νίκος Τι παράπονα;
Σοφία Τον ακούτε. Χρειάζεται να τα πω;
Νίκος Εσύ δεν έχεις παράπονα;
Σοφία Εγώ, αν έχω παράπονα, τα κρατάω για τον εαυτό μου, για να μη ρίχνω λάδι στη φωτιά.
- Νίκος Πες τα τώρα που είμαστε εδώ, για να προλάβουμε τη φωτιά να μη φουντώσει.
- Σοφία Εγώ δεν έχω πει άσχημη λέξη γι αυτόν σε κανέναν. Και θα τον κατηγορήσω σε σας, τα παιδιά του;
- Αλέξης Τι διπλωματική διατύπωση! Παρόλα τα κουσούρια μου, θέλει να πει, προτιμά να με ανέχεται, παρά να με κατηγορήσει.
- Σοφία Είπα εγώ αυτά τα λόγια;
Αλέξης Συμπεραίνονται από τα συμφραζόμενα.
Σοφία Μπορώ εγώ να τα βγάλω πέρα μαζί του; Μπορώ να τον συναγωνιστώ στα λόγια;
- Αλέξης Η καημένη, η αδύναμη η Σοφία... στόμα έχει και μιλιά δεν έχει.
- Γιώργος Πώς της μιλάς έτσι; Πώς την ειρωνεύεσαι;
Αλέξης Είμαι κι εγώ άνθρωπος και χάνω τον έλεγχο μου.
Γιώργος Σε σένα λέει τα παράπονα της;
Αλέξης Από την ώρα που ξυπνά, μέχρι την ώρα που κοιμάται.
Γιώργος Αφού δεν τα λέει η ίδια, πες τα εσύ τα παράπονα της.
Αλέξης (Στη Σοφία) Να τα πω;
Σοφία Ρωτάς εμένα;
Αλέξης Ποιον να ρωτήσω
Σοφία Δεν ξέρεις ποιον να ρωτήσεις;
Αλέξης Να ένα παράπονο. Ό,τι κι αν τη ρωτήσω δε δίνει απάντηση. Απαντά με ρώτηση. Αν τη ρωτήσω αν θέλει να φάμε, θα με ρωτήσει... θα μείνουμε νηστικοί; Αν τη ρωτήσω αν θέλει κάτι να πιούμε θα με ρωτήσει... θα μείνουμε διψασμένοι; Αν την..

- Γιώργος Μα αυτό δεν είναι παράπονο της. Είναι παράπονο σου.
 Αλέξης Το ξέρω, αλλά δόθηκε αφορμή και το θυμήθηκα.
 Νίκος Αφορμή η αιτία;
 Αλέξης Μη με κοροϊδεύεις;
 Γιώργος Είναι καλά να ξέρουμε, για να μη βγάζουμε λανθασμένα συμπεράσματα.
 Αλέξης Μη με κοροϊδεύετε είπα.
 Σοφία Το Σάββατο με ρώτησες να ήθελα να πάμε στο θέατρο και σου είπα όχι. Σου είπα όχι ανεπιφύλακτα.
 Αλέξης Αυτή τη μέρα γράψε τη να τη γιορτάζουμε.
 Σοφία Και με πήρες με το ζόρι και δεν πέρασα καθόλου καλά. Και σου είπα ότι δεν θέλω να ξαναπάω στο θέατρο. Κι αν με ξαναρωτήσεις δεν θα σε ρωτήσω, για να παραπονιέσαι ότι σε ρωτώ. Θα σου πω όχι. Και στο λέω από τώρα. Δεν θέλω να ξαναπάω στο θέατρο.
 Νίκος Αφού δεν θέλει, γιατί την παίρνεις;
 Αλέξης Γιατί αν πάω μόνος, όταν γυρίσω θα την έβρω με τα μούτρα κατεβασμένα, επειδή την άφησα μόνη στο σπίτι.
 Γιώργος Εσύ μάνα γιατί δεν θες να πας;
 Σοφία Γιατί δεν περνώ καλά. Γιατί τα έργα που βλέπομε είναι σκληρά, είναι αισχρά, είναι άχαρα. Και αναρωτιέμαι. Μόνο κακία, ασχήμια και απονιά υπάρχει στον κόσμο; Δεν υπάρχει καλοσύνη, ομορφιά, τρυφερότητα; Στη ζωή δεν υπάρχουνε μόνο θύτες και θύματα. Είναι και πρόσωπα ,που καθημερινά αυτοθυσιάζονται στο βωμό της κατανόησης και της συνύπαρξης .Κι αυτά είναι και τα πιο ενδιαφέροντα.
 Αλέξης Αυτά τα έγα παίζουμε, σ'αυτά πάμε.
 Σοφία Γιατί να πηγαίνομε; Για νάχομε να λέμε ότι πάμε θέατρο; Δεν θέλω να ξαναπάω. Και νιώθω και ξένη κάθε φορά που με παίρνει, γιατί άμα τελειώσει η παράσταση, φεύγει και μ'αφήνει μόνη, να στέκομαι στο φουαγιέ να τον περιμένω. Φεύγει! Πού φεύγει και πάει;
 Νίκος Πάει να δει τους ηθοποιούς στα καμαρίνια.
 Σοφία Γιατί δεν την παίρνεις μαζί σου;
 Γιώργος Γιατί δεν έρχεται.
 Αλέξης Γιατί δεν πας μαζί του;
 Νίκος Γιατί, μια φορά που πήγα, ήσαν όλοι με τα εσώρουχα.
 Σοφία Να χτυπάτε προτού μπαίνετε.
 Γιώργος Δεν θέλω να ξαναπάω.
 Σοφία Βλέπετε τι τραβάω.
 Αλέξης Εμείς να δεις τι τραβάμε.
 Νίκος Φτάσαμε σε αδιέξοδο.
 Γιώργος

Νίκος Χρειαζόμαστε μεσολάβηση.
 Γιώργος Καλά λες. Άνοιξε δυο μπίρες ρε μάνα;
 Αλέξης Γιατί να ανοίξει η μάνα σου; Είναι υπηρέτρια σου; Αμε να πάρεις μόνος σου.
 Γιώργος Εντάξει. Συγγνώμη.(Πάει μέσα. Η Σοφία πάει μαζί του)
 Νίκος Καταλαβαίνεις βέβαια ότι αυτές οι διενέξεις γίνονται,γιατί δεν έχετε τι να κάνετε.
 Αλέξης Έχω πολλά να κάνω εγώ
 Νίκος Εκείνη έχει;
 Αλέξης Κάνει τες δουλειές της, όπως τες έκανε πάντα.
 Νίκος Έφτασε ο καιρός να έρθετε κοντά μας. Έχετε και σπίτι δίπλα μας.
 Αλέξης Κι αυτό το σπίτι τι θα το κάνουμε;
 Νίκος Πουλείστε το η ενοικιάστε το.
 Αλέξης Και πώς να της πω μάζεψε τα να φύγουμε ;Ζήσαμε τα καλύτερα μας χρόνια εδώ. Εδώ σας περίμενε άγρυπνη τα βράδια. Κι όταν σας έβλεπε να έρχεστε ξημερώματα , ερχότανε στο κρεβάτι, για να μην δείτε, ότι ήταν ζύπνια και μαραζώσετε.Και ποτέ δεν είπε τίποτε και ποτέ δεν το μάθατε και ποτέ δεν το εκτιμήσατε.
 Νίκος Δείξαμε να μην το εκτιμούμε;
 Αλέξης Θέλεις να σου πω;
 Νίκος Θέλω ναι.
 Αλέξης Ξέχασ'το
 Νίκος Εεε όχι δεν μπορείς να λες κουβέντες του αέρα.
 Αλέξης Στη ζωή, εκτός από δικαιώματα έχομε και υποχρεώσεις.
 Νίκος Μίλα καθαρά
 Αλέξης Αφού θες να ακούσεις, άκου λοιπόν. Κι αφού μιλώ μαζί σου θα σου πω για τα δικά σου , δεν θα σου πω για κείνα του αδερφού σου(σιωπή) Όταν τέλειωσες τις σπουδές σου και γύρισες, δεν μας έδωσες τη χαρά ούτε μια βδομάδα να μείνεις μαζί μας. Θυμάμαι καλά τα λόγια σου. Ήσουν ψυχρός και λακωνικός. « Εγώ, είπες, θα πάω στην πόλη που γεννήθηκα να ζήσω.Πάρτε το απόφαση.(σιωπή) Γύρισα και την είδα που αναστέναξε βαθιά.Πράγματι,τόπες και τόκανες. Την άλλη μέρα κιόλας τα μάζεψες κι έφυγες.(σιωπή) Τις επόμενες μέρες είχε φουσκώσει το στήθος της. Πήγαμε κι έκανε μαστογραφία, που ευτυχώς δεν έδειξε τίποτε το κακό. Εγώ όμως ήξερα την αιτία. Και η αιτία ήταν το μαράζι .
 Νίκος Σου παραπονέθηκε, σού είπε τίποτε;
 Αλέξης Ούτε μου είπε ούτε της είπα ποτέ τίποτα.
 Νίκος Και μου το λές ύστερα από είκοσι χρόνια;

- Αλέξης Δε θέλαμε να σε λυπήσουμε, νεαρό βλαστάρι τότε.
 Νίκος (σιωπή) Λυπάμαι. Δεν ήξερα. Συγνώμη.
 Αλέξης Τι να κάνω το συγνώμη ύστερα από είκοσι χρόνια.
 Το συγνώμη σε κείνη να το πεις, γιατί εγώ δεν περιμένω πιά τίποτε από κανένα.
- Νίκος Όποιος δεν περιμένει να πάρει, δεν θέλει ούτε και να δώσει. Κι αυτό σημαίνει ότι τάχεις παρατήσει.
- Αλέξης Άλλοι τάχουνε παρατήσει. Κάποιοι που μεγάλωσαν με τόσα όνειρα και ζούνε χωρίς όνειρα. Που μοναδικό τους όνειρο είναι πότε θα φτάσει το Σαββατοκυρίακο. Που για τον ένα, μοναδική έννοια είναι η επόμενη σύναξη για φαγοπότι και για τον άλλον το επόμενο ράλι η ποδόσφαιρο στην τηλεόραση. (σιωπή) Ένα πράμα δεν έχετε καταλάβει. Ότι όσο πιο πλούσια είναι τα όνειρα τόσο πιο ονειρευμένη γίνεται και η ζωή.
- Γιώργος (Μπαίνει με τρία μπουκάλια μπίρα. Πίνει και δίνει και στους άλλους.) Εβιβα κι όλα σε καλό.
- Αλέξης Γιατί έμεινε στην κουζίνα η μάνα σου;
 Γιώργος Βάζει πλυντήριο.
 Αλέξης Κάθε μέρα βάζει πλυντήριο.
 Γιώργος Και τι σε ενοχλεί;
 Αλέξης Γιατί παραπονιέται ότι είναι κουρασμένη.
 Γιώργος Και είναι το πλυντήριο που την κουράζει;
 Αλέξης Όλες οι δουλειές της δεν έχουν τελειωμό.
 Γιώργος Μπορεί να δουλεύει, για να ξεδίνει απ' την κλεισούρα.
 Αλέξης Και φταίω εγώ;
 Γιώργος Πολλοί στην ηλικία σας νιώθουν το ίδιο.
 Νίκος Είναι καιρός να μετακομίσουν κοντά μας.
 Αλέξης Εδώ είναι το γραφείο μου, εδώ στη γωνιά μου έμαθα να δουλεύω. Πουθενά αλλού δεν μπορώ να συγκεντρωθώ.
- Νίκος Όλα είναι μια συνήθεια.
- Γιώργος Η μάνα μου τι λέει;
 Αλέξης Η μάνα σου, αν δεν με ρωτήσει δεν αποφασίζει τι θα μαγειρέψει και θα αποφασίσει αν θα μετακομίσουμε;
 Γιώργος Αποφάσισε εσύ λοιπόν.
 Αλέξης Περάσαμε τα καλύτερα μας χρόνια εδώ. Και ζωή δεν είναι τα υλικά αγαθά. Ζωή είναι αυτά που κουβαλάμε στην ψυχή μας. Είναι οι αναμνήσεις, τα όνειρα και οι ελπίδες, που άμα σβήσουν σβήνει και η ζωή μας.
- Σοφία (Μπαίνει κρατώντας ένα μπουκάλι γάλα) Μου ανοίγετε αυτό το μπουκάλι από γάλα; Άμα κλείνει τα μπουκάλια ο πατέρας σας είναι αδύνατο να τα ανοίξω.

Γιώργος Δώσ'το μου. (Το ανοίγει) Να που άνοιξε.
 Σοφία Εγώ είναι αδύνατο να το ανοίξω.
 Αλέξης Θές να τ' αφήνω ανοιχτό να χύνεται σαν κάνεις κι εσύ;
 Σοφία Εγώ το αφήνω ανοιχτό να χύνεται !
 Αλέξης Ναι. Κι όχι μόνο τα μπουκάλια, αλλά και τις βρύσες και το
 ψυγείο και τον φούρνο. Και πάω στοίχημα ότι αυτή τη
 στιγμή , αν κάνουμε λίγη ησυχία, θα ακούσουμε μια βρύση
 να στάζει.
 Νίκος Κόφτο. Άλλαξε κουβέντα.
 Αλέξης Σας παρακαλώ, κάντε μισό λεπτό σιγή...
 Γιώργος Θα μας γράψει η ιστορία. Θα είμαστε οι μοναδικοί που
 κάνουμε μονόλεπτη σιγή για μια βρύση.
 Αλέξης Σας παρακαλώ...σας παρακαλώ...
 Νίκος Φτάνει για τόνομα του θεού.
 Αλέξης Σας παρακαλώ, κάντε μου το χατήρι.(Σιγή. Βρύση στάζει)
 Την ακούτε; Σας ρωτώ. Την ακούτε;
 Γιώργος Δεν την ακούμε.
 Αλέξης Εσύ ρε την ακούς;
 Νίκος Όχι.
 Αλέξης Δεν την ακούς ούτε κι εσύ.
 Νίκος Όχι.
 Αλέξης Θα με βγάλετε τρελλό ρε; Είναι δυνατό να μην την ακούτε;
 Γιωρ-Νικ Δεν την ακούμε.
 Αλέξης Εντάξει λεβέντες μου.(σιωπή) Εσύ την ακούς;
 Σοφία Την ακούω.
 Αλέξης Όστε την ακούς !
 Σοφία Ναι μην έχεις ένοια. Δεν άρχισες ακόμα να παρακούς.
 Αλέξης Άρα έχω δίκαιο.
 Σοφία Κι αν στάζουνε πού και πού, τις προτιμώ, παρά να μη μπορώ
 να τις ανοίγω.
 Αλέξης Προτιμάς τις βρύσες να στάζουν!
 Σοφία Ναι.Προτιμώ.
 Αλέξης Ιδού. « Ου χρείαν έχομεν μαρτύρων»
 Νίκος Άρον άρον σταύρωσον αυτήν.
 Αλέξης Μην το ρίχνεις στα αστεία.
 Νίκος Μα είναι σοβαρά πράματα οι βρύσες που στάζουν;
 Αλέξης Τα απλά και καθημερινά είναι τα ουσιαστικά,που συνθέτουν
 τη ζωή μας
 Νίκος Και τα σύνθετα και διαχρονικά είναι τα σχολαστικά, που την
 αποσυνθέτουν.
 Αλέξης Εγώ σχολαστικός!
 Σοφία Θα τσακωθείτε τώρα για τις βρύσες;

- Γιώργος Είναι ένα από τα καθημερινά, ουσιαστικά προβλήματα ,που συνθέτουν τη ζωή μας.
- Αλέξης Με με ειρωνεύεστε είπα.
- Γιώργος Πες μας τι θέλεις να κάνουμε.
- Αλέξης Να πάτε στα σπίτια σας.
- Γιώργος Εσύ τι θα κάνεις; Θα μείνεις ή θα φύγεις πάλι;
- Αλέξης Εξαρτάται από τη μάνα σας.
- Γιώργος Θα βάλεις κάποιους όρους;
- Αλέξης Δεν είμαι τύραννος για να βάζω όρους .Ποτέ δεν έβαζα όρους και το ξέρετε πολύ καλά. Ίσως αυτό νάταν και το μεγάλο μου λάθος στην ανατροφή σας.
- Γιώργος Πες μας λοιπόν, με ποιον τρόπο πιστεύεις, ότι μπορείτε να τα βρείτε;
- Αλέξης Την ελευθερία που έχει θέλω να την έχω κι εγώ.Γιατί να μη μπορώ εγώ να περάσω καλά ούτε μια στιγμή όταν είμαι με φίλους;Γιατί όπου κάτσω κι όπου σταθώ νάχω την ένοια της;
- Νίκος Αυτό είναι δικό σου πρόβλημα.
- Αλέξης Είναι δικό μου γιατί μου το φόρτωσε. Και δεν είναι τώρα που μου το φόρτωσε. Είναι από τότε που παντρευτήκαμε. Τι λέω; Από τότε που αρραβωνιαστήκαμε; Και μου το φόρτωσε αργά και σταθερά, χωρίς να το καταλάβω.
- Νίκος Και το κατάλαβες τώρα, ύστερα από πενήντα χρόνια;
- Αλέξης Ναι, Γιατί συνεχίζει να μου το φορτώνει και δεν αντέχω άλλο. Έχω αποκάμει, έχω κουραστεί.
(Η Σοφία κάνει να φύγει)
- Γιώργος Πού ξεκίνησες να πας μάνα;
- Σοφία Ένα λεπτό κι έρχομαι. (Φεύγει)
- Αλέξης Σιγά σιγά, με τον τρόπο της , με έχει κάνει να ζω μόνιμα με ενοχές. Έχω καταντήσει να νιώθω ενοχές, ακόμα κι όταν φεύγει από τη σκέψη μου. Γιατί; Σε τι έχω φταίξει και δεν μπορώ να ζήσω μια στιγμή ανέμελη; Γιατί όλα τα αρνητικά να τα χρεώνομαι εγώ κι όλα τα θετικά να τα πιστώνονται άλλοι;
- Νίκος Όταν λέω ότι το πρόβλημα είναι δικό σου, αυτό εννοώ. Κανένας δεν σε χρεώνει με τίποτε. Αντίθετα, όλοι σε πιστώνουν και με πολλά μάλιστα.Και πρώτη και καλύτερη η μάνα μας. Μόνος σου χρεώνεσαι, μόνος σου βασανίζεσαι. Και ψάξε αλλού να βρείς την αιτία. Στην ανάγκη κάνε και μια απίσκεψη σε ψυχαναλυτή.
- Αλέξης Εεε λοιπόν, αν αντέχω ακόμα,είναι γιατί ξέρω ότι δεν είμαι ο μόνος. Είναι βαθιές οι ρίζες του προβλήματος.
- Γιώργος Και ποιες είναι αυτές;

- Αλέξης Ο άντρας, ο κάθε λογικός άντρας, γνωρίζει ότι η κύρια αιτία των παθημάτων του είναι ο εαυτός του. Ενώ η γυναίκα , η κάθε γυναίκα , λογική η παράλογη, νομίζει ότι για όλα τα παθήματα της φταίνε όλοι, εκτός από την ίδια.(μικρή σιωπή) Εγώ όμως, έχω και κάτι επί πλέον.
- Νίκος Και ποιο είναι αυτό;
- Αλέξης Όχι μόνο είμαι πεπεισμένος ότι είμαι η αιτία των παθών μου, αλλά έχω πειστεί από τη γυναίκα μου, ότι είμαι η αιτία και για τα δικά της τα παθήματα
- Γιώργος Εεε λοιπόν...δεν σου φαίνεται.
- Αλέξης Θέλεις να βγω να το φωνάζω;
- Γιώργος Μα αυτό κάνεις. Αυτός που υποφέρει δεν κάνει διάλεξη για τα παθήματα του.Υποφέρει σιωπηλά και αγόγγυστα, γιατί δεν έχει ούτε το κουράγιο ούτε την δύναμη να μιλήσει.
- Σοφία (Μπαίνει κρατώντας ένα σακάκι) Το βλέπετε αυτό; Είναι το σακάκι από το καλύτερο του κουστούμι. Το κοστούμι που έραψε για τους αρραβώνες της Σοφίας μας. Κοιτάξτε να δείτε τι έχει πάνω στον ώμο. Κοιτάξτε καλά. Μπορείτε να μαντέψετε τι είναι; Εεε όχι δεν είναι αυτό που νομίζετε. Δεν είναι σάλια από σαλιγκάρι.Είναι η μύξα του Μιχαλάκη. Μάλιστα.(Απευθύνεται στον Νίκο) Είδα τον κύριο να κρατά τον γιο σου στον ώμο του και τον Μιχαλάκη να τρίβει τη μυτίτσα του πάνω στο σακάκι.Και η μύξα του κρεμόταν από τα ρουθούνια του σαν μακαρόνι. Γιατί, αν θυμάσαι, ήτανε συναχωμένος , όταν μας τον έφερες και έφυγες. Και έχοντας το σκοπό μου, δεν είπα τίποτε στον κύριο . Ούτε έστειλα το σακάκι του στο καθαριστήριο.Το κρέμασα στο ερμάρι για να σας το δείξω και να δείτε τι τραβάω μαζί του (φεύγει)
- Αλέξης (Στον Νίκο) Τι λες λεβέντη μου; Χρειάζομαι ψυχαναλυτή;
- Νίκος Να πάτε μαζί σε σύμβουλο γάμου.
- Αλέξης Εεε λοιπόν δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί ο άντρας να ζεί με την μόνιμη ανησυχία μήπως αδικεί και η γυναίκα με τη μόνιμη βεβαιότητα ότι αδικείται.
- Γιώργος Τα πολλά λόγια δεν ωφελούν. Ένα είναι σίγουρο.Πρέπει να φύγετε από αυτό το σπίτι.Να έρθετε κοντά μας. Γιατί τα προβλήματα γενιούνται από τη μοναξιά και την κλεισούρα.
- Σοφία (Μπαίνει κρατώντας ένα ροζ τριαντάφυλλο) Τα προβλήματα μας άρχισαν από τότε που αφυπηρέτησε και τον έχω όλη μέρα στο σπίτι, χωρίς να κάνει τίποτε. Γιατί από τότε, πάνε τώρα δέκα χρόνια, είναι σε μόνιμες διακοπές. Ενώ εγώ συνεχίζω να δουλεύω, όπως τότε που σας είχα όλους εδώ .

- Αλέξης Δουλειά για σένα είναι μόνο το μαγείρεμα και το πλύσιμο;
 Σοφία Έχομε πολλές δουλειές να κάνεις, αλλά βαρύνεσαι.
 Αλέξης Αν την άκουα, αντί να κάθομαι να γράφω, θα κρατούσα όλη μέρα σφυριά, κατσαβίδια και βούρτσες. Γιατί, για τη μάνα σας, το γράψιμο είναι διακοπές. Κάθομαι στο γραφείο μου πέντε ώρες την ημέρα και παιδεύω το μυαλό μου και η μάνα σας λέει ότι είμαι σε μόνιμες διακοπές. Γιατί δουλειά για τη μάνα σας είναι μόνο το μαγείρεμα και το πλύσιμο.
- Σοφία Και το σκούπισμα και το σφουγγάρισμα και τι σιδέρωμα και το κλάδεμα και το πότισμα και το ψέκασμα....
- Αλέξης Δυο άτομα μένομε δω μέσα. Τι ανάγκες έχομε στην ηλικία μας; Με λίγο ψωμί και λίγο τυρί χορταίνομε. Με λίγο νερό ή λίγο τσάι ξεδιψάμε Ένα πουκάμισο, ένα παντελόνι, μια φούστα είναι αρκετά για να ντυθούμε. Κι όμως όλη μέρα δεν ησυχάζεις και δεν αφήνεις ούτε κι εμένα να ησυχάσω.
- Σοφία Θυμάσαι τότε που αρραβωνιαστήκαμε και με πήρες στην κάμαρα που νοίκιαζες κι έμενες μόνος; Θυμάσαι πόση ώρα έκανα να σκουπίσω τα μπαμπάκια που ήτανε μαζεμένα κάτω απ' το κρεβάτι σου; Έμενες τρία χρόνια σε εκείνη την καμαρούλα. Σκούπισες καμιά φορά; Αν σ' άκουα θάτανε και το σπίτι μας στο ίδιο χάλι.
- Αλέξης Υπάρχει όμως και το μέτρο.
 Σοφία Και ποιο είναι το μέτρο; Η αυλή μας που γέμισε αγριόχορτα;
 Αλέξης Άμα στεγνώσει θα τη σκαλίσω.
 Σοφία Μήπως το αναβάλλεις γιατί δεν σ' αρέσει έτσι που την έχεις κάνει;
- Αλέξης Πώς την έχω κάνει;
 Σοφία Άλλοι φυτεύουνε τριανταφυλιές, γαριφαλιές και γιασεμιά... κι εσύ ροδιές και κλήματα.
- Αλέξης Το τριαντάφυλλο που κρατάς από πού το έκοψες;
 Σοφία Το τριαντάφυλλο αυτό είναι μυρωδάτο;
 Αλέξης Μην αλλάζεις κουβέντα. Απάντησε σ' αυτό που σε ρωτώ.
 Σοφία Δεν ερώτησα εσένα. Τους γιούς σου ρώτησα.
 Νίκος Μύρισε το να δεις.
 Σοφία Δεν ρωτώ αν μυρίζει. Όλα τα τριαντάφυλλα μυρίζουν.
 Ρωτώ αν είναι... ποικιλία μυρωδάτου.
- Νίκος Εσύ τι λές;
 Σοφία Εγώ λέω ότι δεν είναι ποικιλία μυρωδάτου.
 Νίκος Τότε γιατί ρωτάς;
 Σοφία Γιατί ο κύριος ισχυρίζεται ότι είναι ποικιλία μυρωδάτου.
 Αλέξης Είπα εγώ ότι είναι ποικιλία μυρωδάτου;
 Σοφία Είπες ότι από αυτά μπορούμε να βγάλουμε ροδόσταμα.

Αλέξης Αφού μυρίζουνε, μπορούμε να βγάλουμε ροδόσταμα.
 Σοφία Ναι, αλλά τι ροδόσταμα;
 Αλέξης Ροδόσταμα συνηθισμένο.
 Σοφία Εεε δεν θα είναι συνηθισμένο.
 Αλέξης Και ποιος θα το καταλάβει;
 Σοφία Αυτοί που καταλαβαίνουν.
 Αλέξης Εσύ θα το καταλάβεις;
 Σοφία Ναι θα το καταλάβω.
 Αλέξης Σε πάω στοίχημα. Να γεμίσω δύο μπουκάλια. Το ένα με
 ροδόσταμα από μυρωδάτα και το άλλο με ροδόσταμα από
 αυτά τα τριαντάφυλλα, για να δω αν θα τα ξεχωρίσεις.
 Σοφία Τι περιμένεις; Πιάσε δουλειά. Κάτσε να λαμπικάρεις.
 Αλέξης Εσύ να λαμπικάρεις, που αμφιβάλλεις.
 Σοφία Εσύ αμφιβάλλεις, όχι εγώ.
 Αλέξης Και για τους λεμονοανθούς έλεγες, ότι δεν μπορούμε να
 βγάλουμε ανθόνερο. Κι ότι μόνο από ανθούς της νεραντζιάς
 μπορούμε να το κάνουμε. Κι όμως αποστάξαμε κι από
 λεμονιά, που μυρίζει καλύτερα από εκείνο της νεραντζιάς.
 Σοφία Για τα γούστα σου φυσικά.
 Αλέξης Ναι, ο καθένας κρίνει ανάλογα με τα γούστα του.
 Σοφία Όπως και με την τριανταφυλιά.
 Αλέξης Ναι. Και εν πάσει περιπτώσει αυτή την τριανταφυλιά δεν τη
 φύτεψα για ροδόσταμα. Τη φύτεψα γιατί μου θυμίζει εκείνη
 που είχε στην αυλή της η γιαγιά μου η Μαρία.
 Σοφία Μια φορά το χρόνο ανθίζει και μόνο για δυο βδομάδες.
 Αλέξης Δεν με ενδιαφέρει. Και μόνο που τη βλέπω, μου ξυπνά
 έντονες, υπέροχες αναμνήσεις.
 Νίκος Θα μας τρελάνετε.
 Γιώργος Εγώ είμαι στα πρόθυρα. Θα πτώ ακόμα μια μπίρα.
 Νίκος Φέρε και για μένα.
 Αλέξης Τέλος πάντων... σημασία έχει ότι στην αυλή μας έχω
 φυτέψει και τριανταφυλιές και γαριφαλιές και γιασεμιά...
 κι όχι μόνο ροδιές και κλήματα.
 Σοφία Φύτεψες τρεις τριανταφυλιές και δεκατρείς ροδιές.
 Αλέξης Έξι τριανταφυλιές και δέκα ροδιές.
 Σοφία Τι τις θέλαμε δέκα ροδιές; Για να σκουπίζω ανθούς την
 άνοιξη και φύλλα το φθινόπωρο;
 Αλέξης Για εσένα τό'καμα. Γιατί φύτευα, με την ελπίδα να πετύχω
 έστω και μία που να μοιάζει με εκείνη, που είχε στην αυλή
 της η μάνα σου. Δεν τα κατάφερα. Και κάθε φορά, που
 γεύεσαι ένα ρόδι, δεν ξεχνάς να μου το θυμίζεις και να
 παραπονιέσαι.

- Σοφία Αυτό που νιώθω αυτό λέω. Θες να σου λέω ψέματα;
(Μπαίνει ο Γιώργος. Δίνει μια μπίρα στον Νίκο)
- Αλέξης Σε ρωτάω κάθε φορά; Δεν σε ρωτάω. Κι όταν δεν σε ρωτάω
μη μου το λες και το ξαναλές. Όπως κι εγώ, που πολλά
παράπονα δεν τα λέω.
- Νίκος Φαντάσου να τάλεγες! (Σιωπή) Άρχισε να πέφτει το φως.
Πρέπει να πάω, προτού κλείσει το γραφείο.
- Γιώργος Κι εγώ το ίδιο. Η Αντιγόνη θα χρειαστεί βοήθεια, για να
κλείσει το κατάστημα.(Η Σοφία πάει μέσα)
- Νίκος Και ξανασκεφτείτε τη μετακόμιση. Τώρα που έχετε ακόμα το
κουράγιο να την κάνετε. Σε λίγα χρόνια θα την κάνουν
άλλοι για σας.
- Αλέξης Τόσοι και τόσοι ζούνε μόνοι.
- Γιώργος Ζούνε μόνοι, γιατί είναι μόνοι. Εσείς έχετε παιδιά κι εγγόνια.
Είναι κρίμα να ζείτε μόνοι, μακριά μας, σε άλλη πόλη.
- Αλέξη Σαράντα χρόνια ζούμε σε αυτό το σπίτι. Δεν είναι εύκολο να
το αποχωριστούμε. Κι εκείνη το ίδιο νιώθει και το ίδιο
σκέφτεται και το ίδιο λέει.
- Νίκος Εκείνη εσένα σκέφτεται.
- Σοφία (Μπαίνει, κρατώντας δύο μπουκάλια και μία σακούλα
πλαστική). Σας έφερα μαρμελάδα. Την έφτιαξα από φρέσκες
φράουλες .Πάρε μία εσύ και μία εσύ.
- Νίκος Νάσαι καλά και να μας κάνεις τακτικά.
- Σοφία Αυτό να το δώσεις στη Μαίρη.(Δίνει στο Νίκο τη τσάντα.)
- Νίκος (Βγάζει από τη τσάντα ένα καθήκι,) Τι είναι αυτό ;
- Σοφία Μου είπε η γυναίκα σου, ότι λογαριάζει να κόψει αυτές τις
μέρες τις πάνες του Μιχαλάκη και θα το χρειαστεί.
- Νίκος Πήγες κι αγόρασες καθήκι;
- Σοφία Δεν το θυμάσαι; Είναι αυτό που είχες κι εσύ.
- Γιώργος Το δικό μου πούντο;
- Σοφία Τώρα θα στόδινα, που ο δικός σου είναι στρατιώτης ;Στόχω
δώσει στον καιρό του, αλλά το ξέχασες.
- Γιώργος Συγγνώμη.
- Νίκος Πρέπει να φύγουμε. Και κάντε υπομονή. Τα προβλήματα
σας δεν είναι σοβαρά.
- Σοφία Έχομε και σοβαρά προβλήματα.
- Νίκος Μιλάμε τόση ώρα και δεν ακούσαμε σοβαρό πρόβλημα.
- Σοφία Συνήθως λέμε αυτά που αντέχουμε να πούμε. Όσα δεν
αντέχουμε τα παρασιωπούμε.
- Γιώργος Και ποια είναι αυτά;
- Σοφία Ξεχάστε το.
- Αλέξης Εεε όχι. Δεν γίνεται να λες λόγια του αέρα.

- Σοφία Δεν είναι λόγια του αέρα.
 Αλέξης Το μυαλό τους μπορεί να πάει στο χειρότερο. Λέγε λοιπόν.
 Σοφία (σιωπή) Δεν κοιμάται πια μαζί μου .
 Γιώργος Και πού πάει και κοιμάται, αν επιτρέπεται;
 Σοφία Στο διπλανό δωμάτιο. Όμως για να μην τον αδικώ, πρέπει να πω ότι, αφού καλοκοιμηθεί, έρχεται κατά τα ξημερώματα και κουλουριάζεται δίπλα μου.
- Νίκος Χαρά στο πράμα ρε μάνα. Εγώ τα πιο πολλά βράδια κοιμάμαι στον καναπέ και καμιά δεν παραπονιέται. Ούτε η γυναίκα ούτε οι κόρες.
- Σοφία Ναι, αλλά εμείς πενήντα χρόνια ξαπλώναμε μαζί.
 Γιώργος Τι έγινε κι αλλάξατε συνήθεια. Λέλε. Τι έγινε;
 Αλέξης Τώρα στην ηλικία μας, κάθε λίγο πότε ξυπνά ο ένας και πότε ο άλλος. Και κάθε φορά που ξυπνά ο ένας ξυπνά και τον άλλο και δεν μπορούμε να κοιμηθούμε καθόλου ούτε ο ένας ούτε ο άλλος.
- Σοφία Εγώ ξέρω ότι δεν φτάνει που είμαι όλη μέρα μόνη μου, είμαι και όλη νύχτα μόνη μου.
- Αλέξης Μα γιατί είσαι μόνη σου;
 Σοφία Με αφήνεις μόνη μου.
 Αλέξης Σε αφήνω μόνη σου!
 Σοφία Ναι, φεύγεις και μ'αφήνεις μόνη μου. (Κλαίει)
 Γιώργος Έλα πάψε να κλαίς. Τι να πούν εκείνοι, που είναι στ'αλήθεια μόνοι ;
- Σοφία Εκείνοι το παίρνουν απόφαση, μα εμείς δεν ήμασταν έτσι. Παλιά μιλούσαμε για το κάθε τι. Τώρα, ακόμα και στο τραπέζι, πολλές φορές, δεν ανταλλάζουμε ούτε λέξη.
- Αλέξης Μην την ακούτε. Τα βλέπει έτσι γιατί είναι αναστατωμένη.
 Σοφία Δεν τα βλέπω έτσι. Έτσι είναι κι έτσι ζούμε εδώ και καιρό.
 Αλέξης Δεν έχεις δίκαιο. Κάνομε ακόμα πράματα μαζί. Απλώς τα ξεχνάς. Δεν είναι πολλοί στην ηλικία μας που έχουν τόσους φίλους και τόσα ενδιαφέροντα.
- Σοφία Εσύ έχεις φίλους και ενδιαφέροντα. Όμως εγώ;
 Αλέξης Έλα, μην κάνεις έτσι. Τους αναστατώνεις.
 Σοφία Νιώθω πολύ κουρασμένη.
 Αλέξης Όλοι νιώθουμε κατά καιρούς.
 Σοφία Σαν κι εμένα κανέναν άλλον
 Γιώργος Κάτι πρέπει να κάνετε. Κάτι πρέπει να κάνεις.
 Αλέξης Κάνω ό,τι μπορώ.
 Γιώργος Είσαι σίγουρος;
 Αλέξης Κανέναν δεν είναι σίγουρος ότι κάνει αυτό που πρέπει.
 Εσείς είστε σίγουροι ότι κάνετε αυτό που πρέπει;

- Νίκος Εσύ είσαι δίπλα της. Δεν είμαστε εμείς.
 Αλέξης; Ναι, εγώ είμαι δίπλα της, μα εγώ έγινα συνήθεια και η συνήθεια φέρνει πλήξη και κουράζει. Εσείς όμως κι αν είστε μακριά, θα μπορούσατε με τον τρόπο σας να βοηθάτε. Και υπάρχουν πολλοί τρόποι να βοηθάς, χωρίς να χάσεις τίποτε από την άνεση σου. Πόσες φορές σας έχω πει να κάνετε κανένα τηλεφώνημα; Ξέρετε τι σημαίνει έστω και ένα τηλεφώνημα για κάποιον που νιώθει μοναξιά; Γιατί δεν το κάνετε; Για τη μάνα σας λέω, όχι για μένα. Γιατί εγώ, το ξαναλέω, δεν περιμένω πια τίποτε από κανέναν. (μικρή σιωπή) Το κάθε σπίτι έχει την κατάρα του. Άλλους τους τρώει η ζήλεια, άλλους η απληστεία, άλλους ο εγωισμός, άλλους ο τζόγος, άλλους η αλαζονία, άλλους το ένα κι άλλους το άλλο. Η κατάρα η δικιά μας είναι η αδιαφορία και η αναβλητικότητα. Κάτι που προγραμματίζεται για σήμερα αναβάλλεται για αύριο-μεθαύριο. Ένα αύριο και μεθαύριο, που τελικά δεν έρχονται ποτέ. Κι αν δεν ήσαν οι γυναίκες σας, να ανησυχούν και να νοιάζονται, αναρωτιέμαι πώς θα είσασταν και πού θα είσασταν. Και, έστω και τώρα, αρχίστε να πολεμάτε αυτή την κατάρα, για να μην την κληρονομήσουν τα παιδιά σας.
- Σοφία Όλα αυτά είναι λόγια και θεωρίες. Με βαρέθηκες πια. Αυτή είναι η αιτία. Κι έχω κι άλλες αποδείξεις. Πιο σοβαρές.
- Αλέξης Τι αποδείξεις;
- Σοφία Είναι σκληρά τα λόγια σου, για να τα ξεστομίσω.
- Αλέξης Λέγε. Τι σου έχω πει; (σιωπή) Μίλα. Τι με κοιτάς αμίλητη;
- Σοφία Ακόμα κουδουνίζουνε τα λόγια σου στ'αφτιά μου.
- Αλέξης Όσο και να προσπαθώ δεν μπορώ να θυμηθώ.
- Σοφία Λέω για εκείνο που είπες, για όταν θααα... (σιωπή)
- Αλέξης Τι όταν θααα;
- Σοφία Για όταν θα φύγουμε.
- Αλέξης Από πού να φύγουμε και πού να πάμε;
- Σοφία Να φύγουμε από αυτή τη ζωή και να πάμε στην άλλη.
- Αλέξης (σιωπή) Και τι σου έχω πει;
- Σοφία Είπες ότι δε θέλεις να σε βάλουνε στον ίδιο τάφο με εμένα.
- Αλέξης (Μεγάλη σιωπή. Παγωμάρα.) Έχω πει ότι δεν θέλω να με βάλουνε στον ίδιο τάφο μαζί σου;
- Σοφία Ναι.
- Αλέξης Θυμήσου καλά, γιατί είναι βαρυσά τα λόγια σου. Μήπως σου είπα κάτι άλλο και το παρεξήγησες;
- Σοφία Αυτό ήταν το νόημα.
- Αλέξης Δεν θέλω το νόημα. Θέλω να θυμηθείς τα λόγια μου.

- Σοφία Είπες ότι, όταν πεθάνεις, θέλεις να σε θάψουνε αλλού.
 Αλέξης Πού αλλού;
 Σοφία Στο χωριό σου.
 Αλέξης Αυτό είναι πολύ διαφορετικό από εκείνο που είπες .Αλλά ούτε κι αυτό το έχω πεί.. Έχω πει ότι, αν πεθάνω πρώτος, θάψε με όπου θέλεις. Κι αν πεθάνεις εσύ πρώτη, υπόσχομαι να σε θάψω στον τάφο των γονιών σου.Κι όσο για μένα θα αποφασίσω αργότερα.
- Σοφία Και τι θα αποφασίσεις;
 Αλέξης Αφού θα αποφασίσω αργότερα, πώς να ξέρω από τώρα;
 Σοφία Γιατί να μην αποφασίσεις τώρα;
 Αλέξης Γιατί έτσι συμφωνήσαμε.
 Σοφία Δεν το συμφωνήσαμε.
 Αλέξης Όταν το είπα δεν αντέδρασες;
 Σοφία Δεν πίστευα ότι το εννούσες. Να αλλάξεις γνώμη.
 Αλέξης Δεν μπορώ, ούτε και μετά τον θάνατο σου, να έχω ελεύθερη βούληση ; Εγώ σέβομαι την επιθυμία σου. Εσύ γιατί δεν σέβεσαι τη δικιά μου; (μικρή σιωπή) Να σου θυμήσω, ότι τον τάφο των γονιών σου εμείς τον ανοίξαμε. Και μία μόνο γενιά είναι θαμμένη εκεί μέσα.Με συγχωρείς ...δύο γενιές, γιατί είναι και ο αδερφός σου εκεί θαμμένος. Ο τάφος όμως των δικών μου ανοίχτηκε πέντε γενιές πριν από μένα. Από τον προ-πρόπαππο μου.Και πέντε γενιές είναι εκεί θαμμένες. Κι αν εσύ έχεις στον τάφο σας τον αδερφό σου,έχω κι εγώ στον τάφο μας δύο αδερφούς θαμένους.
- Σοφία Τον ακούτε που ξεχωρίζει ακόμα και τους τάφους;
 Γιώργος Εγώ από αυτή την κουβέντα ένα συμπαίρασμα έχω βγάλει. Ότι αρχίσατε να ανοίγετε φτερά για τον άλλο κόσμο.
 Σοφία Ό,τι έχει αρχή έχει και τέλος.Κι όταν η σκέψη αρχίζει να ταξιδεύει τακτικά στην αντίπερα όχθη, όπου νάσαι θα φανεί και ο βαρκάρης.
- Γιώργος Έχετε κρατήσει εκκλησία και ημέρα και ώρα;
 Σοφία Μόνο ο Θεός είναι άναρχος και ατελεύτητος.
 Γιώργος Εντάξει το ξέρομε. Δεν χρειάζεται όμως να μοιρολογάμε.
 Σοφία Μ'ακούς να μοιρολογώ; Δεν είμαι αστόχαστη να μοιρολογώ το φευγιό μου. Όπως ξέρω ότι γεννήθηκα, έτσι ξέρω ότι και θα πεθάνω.Πρόγραμμα κάνω.Και μια και τόφερε η κουβέντα είναι και κάτι άλλο που επιθυμώ και τόχω πει, μα δεν του δώκατε σημασία.
- Αλέξης Αν έδινα σημασία σε όσα επιθυμείς, θα χρειαζόμουνα δέκα ζωές για να να ικανοποιήσω τες επιθυμίες σου.

Σοφία Το ξαναλέω λοιπόν, τώρα που είστε εδώ, και βελονιάστε.
 Άμα πεθάνω δεν θέλω να μείνετε άφτιαχτοι, αχτένιστοι κι
 αζύριστοι. Ούτε θέλω να κλαίτε, ούτε να φοράτε μαύρα.

Νίκος Μείνε ήσυχη. Θα φοράμε κόκκινα.

Σοφία Μιλω σοβαρά.

Νίκος Κι εγώ σοβαρά μιλώ. Αν θέλεις και κόκκινη νεκροφόρα,
 μπορώ να σου εξασφαλίσω μία Φερράρι

Αλέξης Εεε...σιωπή

Νίκος Μα είναι λόγια αυτά ;

Αλέξης Εγώ που την ακούω κάθε μέρα, τι να πώ;

Σοφία Θέλω να ντυθείτε, να φτιαχτείτε, σαν να πρόκειται να πάτε
 σε γάμο, σε πανηγύρι, σε γιορτή...

Νίκος Δεν μου λέτε...την Κυριακή θα έρθετε κάτω;

Αλέξης Θέλετε κάτι;

Νίκος Πρέπει να θέλομε κάτι, για να έρθετε;

Αλέξης Όχι, αλλά για να ρωτάς, κάτι θα θέλετε.

Νίκος Η Μαίρη θα πάει σ'ένα σεμινάριο κι η πεθερά μου θα λείπει

Αλέξης Αν θέλετε τη μάνα σου για τα παιδιά, ας πάει τώρα μαζί σας.

Σοφία Δεν πάω μόνη μου.

Αλέξης Με τους γιους σου θα πας.

Σοφία Οι γιοι μου έχουν τις γυναίκες τους.

Αλέξης Για δουλειά σε θέλουν, όχι για παρέα.

Σοφία Δεν πάω.

Αλέξης Μην πας.

Γιώργος Εγώ φεύγω. Άργησα.

Νίκος Κι εγώ φεύγω.

Σοφία Να πάτε στο καλό.

Νίκος Και κάντε υπομονή.

Γιώργος Και λόγια μετρημένα.

Σοφία Όσο για μένα δεν θα ξαναμιλήσω.

Αλέξης Ο θεός να βοηθήσει.

Νίκος Γεια σου μάνα (Τη φιλά)

Γιώργος Γεια σου μάνα (Τη φιλά)

Σοφία Να πάτε στο καλό.

Νίκος- Γιώργος Γεια σου πατέρα.

Αλέξης Στο καλό. (σιωπή) Θα πάω να κάνω ένα μπάνιο.

Σοφία Θα μείνεις σπίτι;

Αλέξης Πού να πάω τέτοια ώρα;

Σοφία Τώρα που φύγαν οι γιοι μας, μπορεί να θες να ξαναφύγεις.

Αλέξης Και πού να πάω;

Σοφία Εκεί που ξαναπήγες,

Αλέξης Πάω στο μπάνιο.
 Σοφία Δεν μ'αγαπάς πια.(Αρχίζει να κλαίει)
 Αλέξης Έλα έλα...ησύχασε...ησύχασε. (Τη χαϊδεύει.)
 Σοφία Δεν μ'αγαπάς πια.
 Αλέξης Τόση ώρα ήσουν καλά.
 Σοφία Έμουν καλά! Τι ήθελες ; Να κλαίω μπροστά στα παιδιά μας και να νομίζουν τα χειρότερα; Έσφιξα την καρδιά μου να κρατηθώ. Να μας θυμούνται όπως είμασταν.
 Αλέξης Σε παρακαλώ...δεν μπορώ να σε βλέπω να κλαίς.
 Σοφία Δεν μ'αγαπάς καθόλου πια.
 Αλέξης Όσο σ'αγαπώ τώρα δεν σ'έχω ξαναγαπήσει .
 Σοφία Ψέματα. Παλιά μ'αγαπούσες ναι. Τότε που μούγραφες και γράματα... (Βγάζει από την τσέπη της μια κόλα χαρτί)
 Αλέξης Τι είναι αυτό;
 Σοφία Γράμμα....
 Αλέξης Πού το βρήκες;
 Σοφία Τάχω φυλαμένα τα γράματα σου. Δεν το ξέρεις ; Το ξέχασες κι αυτό ; Έλα, διάβασε . Διάβασε, να δεις πόσο άλλαξες.
 Αλέξης Δεν είναι ώρα τώρα.
 Σοφία Τώρα είναι η ώρα
 Αλέξης Διάβασε εσύ.
 Σοφία Εσύ που τόγραφες, εσύ να το διαβάσεις.
 Αλέξης (Το παίρνει και διαβάζει) Αγάπη μου,είναι πρωι και κάθομαι μόνος στο σπίτι και πίνω τον καφέ μου.Λείπεις, μα όλα είναι γεμάτα με την παρουσία σου. Τη σιωπηλή παρουσία σου. Σιωπηλή...κι εγώ είμαι η αιτία. Παλιά παραπονιόσουν ότι δεν σου μιλώ.Τώρα το συνήθισες και αυτό,όπωςσυνήθισες και τόσα άλλα .Κι έπαυες πια να παραπονιέσαι.Μα εγώ συνήθισα τα παράπονα σου. Και οι χειρότερες μου στιγμές είναι όταν σε βλέπω σιωπηλή. Γιατί τότε βλέπω την πόρτα της καρδούλας σου κλειστή. Τόσο κλειστή που μου είναι δύσκολο να την ανοίξω. Άνοιξε μου σε παρακαλώ,γιατί δεν μπορώ πια να ζω έξω από εσένα. (σιωπή ,της χαϊδεύει τα μαλλιά) Τα μαλλιά σου έχουν ασπρίσει στις ρίζες τους.
 Σοφία Αυτό μόνο έχεις να πεις;
 Αλέξης Σούχω πει να πηγαίνεις πιο συχνά στο κομμωτήριο, γιατί τα μαλλιά σου θαμπώνουν όταν αργείς να πας. Θέλω τα μαλλιά σου να λάμπουνε στον ήλιο, σαν και τότε που σε πρωτοείδα ξέσκουφη, καταμεσήμερο, στην αυλή της μάνας σου .
 Σοφία Μην αλλάζεις κουβέντα.
 Αλέξης Τι θέλεις να σου πω;

Σοφία (μικρή σιωπή) Θέλω να μου υποσχεθείς..
 Αλέξης Τι να σου υποσχεθώ;
 Σοφία Ότι θα αφήσεις παραγγελιά να θαφτούμε δίπλα δίπλα.
 Αλέξης Στο υπόσχομαι.
 Σοφία Και θα τηρήσεις την υπόσχεση σου.
 Αλέξης Πάντα τηρώ τις υποσχέσεις μου.
 Σοφία Ευχαριστώ.Εγώ τι θες να κάνω για σένα;
 Αλέξης Να κόψεις τη μουρμούρα.
 Σοφία Εγώ μουρμουρώ !
 Αλέξης Μουρμουράς ναι.
 Σοφία Δεν το καταλαβαίνω.
 Αλέξης Το καταλαβαίνω εγώ. (Κάνει να φύγει)
 Σοφία Κοίτα, τα λουλούδια που μούφερες προτού φύγεις , έχουνε μαραθεί.
 Αλέξης Μπορεί να μαραζώναν που σε νιώθανε μόνη.
 Σοφία Μη μαραζώνετε λουλουδάκια μας και δεν θα ξαναφύγουμε να σας αφήσουμε μόνα. Σας δίνουμε το λόγο μας και θα τον κρατήσουμε.
 Αλέξης Μου φέρνεις μια πετσέτα παρακαλώ;
 Σοφία Από πότε έχεις να κάνεις μπάνιο;
 Αλέξης Σήμερα έχω κάνει.
 Σοφία Και φόρεσες τα ίδια εσώρουχα;
 Αλέξης Όχι.
 Σοφία Πού βρήκες και άλλαξες ;
 Αλέξης Αγόρασα.
 Σοφία Και τα φόρεσες χωρίς να τα πλύνεις ;
 Αλέξης Άσε με να πάω στο μπάνιο .
 Σοφία (τραβά την κουρτίνα από το παράθυρο) Κοίτα...
 Αλέξης Τι είναι πάλι;
 Σοφία Έχει πέσει το φως και φάνηκε το φεγγάρι. Έχει και δυο αστεράκια δίπλα του. Μόλις που διακρίνονται.Σαν νάχουνε μόλις γεννηθεί. Μοιάζουνε σαν νάναι οικογένεια. Σαν νάναι η μαμά με τα μωρά της .Τα κοιτάζει σαν να τα προστατεύει. Σαν να τους γνέφει να την ακολουθήσουν. Κι εκείνα ...πόση σιγουριά δείχνουνε να νιώθουν. Κι ας λείπει και ο μπαμπάς.
 Αλέξης Όλα τα παιδιά νιώθουνε σιγουριά κοντά στη μαμά τους.
 Σοφία Μου ήρθε ένα ποιηματάκι. Να στο πώ;
 Αλέξης Τώρα;
 Σοφία Ναι.
 Αλέξης Πες το μου.
 Σοφία Μισό λεπτό να το ολοκληρώσω.
 Αλέξης Θα σου πάρει ώρα.

Σοφία Δεν θα μου πάρει.
 Αλέξης Άσε με παρακαλώ να πάω στο μπάνιο.
 Σοφία Μισό λεπτό...μισό λεπτό...μισο λεπτό...
 Αλέξης Φεύγω.
 Σοφία Δεν μ'αγαπάς. Το βρήκα... το βρήκα...άκου...
 Φεγγαράκι μου λαμπρό
 παρ'τα μωράκια στο σχολιό
 για να μάθουν να αγαπάνε
 και χεράκια να κρατάνε
 τόνα τ'άλλο να στηρίζει
 και ποτέ να μην τ'αφήνει.
 Κι αν καμιά φορά μαλλώνουν
 την ίδια ώρα να φιλιώνουν.
 (μικρή σιωπή) Σου άρεσε;
 Αλέξης Μου άρεσε.
 Σοφία Πόσο σου άρεσε;
 Αλέξης Πολύ
 Σοφία Πόσο πολύ;
 Αλέξης Είμαι εξουθενωμένος. Άσε με να πάω στο μπάνιο.
 Σοφία Κοίτα...γεννήθηκε ακόμα ένα αστεράκι.
 Αλέξης Πάω στο μπάνιο.
 Σοφία Πιάσε εσώρουχα.
 Αλέξης Θα πιάσω.(φεύγει)
 Σοφία Δεν σε πιστεύω. Έρχομε να σου φέρω, γιατί είσαι ικανός να
 φορέσεις τα ίδια.(Τον ακολουθεί)

ΤΕΛΟΣ